

Φωτογραφίζοντας still life: Ακόμα περισσότερες τεχνικές

Το αντικείμενο του still life είναι πρακτικά ανεξάντλητο αφού έχει δύο πρόσωπα: και το πρακτικό και το καλλιτεχνικό. Μερικές φορές τα δύο συνδυάζονται, άλλοτε τραβούν διακριτούς δρόμους. Όμως η συνισταμένη είναι μία.

Η ευαισθητοποίηση του φωτογράφου στο θέμα των φωτισμών. Πουθενά αλλού στη φωτογραφία δεν απαιτείται τόσο προσεκτική και περίτεχνη εφαρμογή του φωτός όσο στο still life.

Σημασία στις ανακλάσεις, στα highlights και shadows, στην ομαλότητα ή σκληρότητα του φωτιστικού μέσου, στην απόδοση της υφής και τόσα άλλα.

Still life δε σημαίνει υποχρεωτικά και μονοσήμαντα στούντιο ούτε ακριβός εξοπλισμός (αν και τα ειδικά εξαρτήματα κάνουν τη ζωή μας πιο εύκολη, ομολογουμένως).

Οτιδήποτε αναφέρουμε ως φωτεινή πηγή μπορεί να αντικατασταθεί από μια άλλη ακόμη και πιο αδύναμη ή με διαφορετική χρωματική θερμοκρασία. Για καλή μας τύχη η ψηφιακή τεχνολογία στέκεται μεγάλος σύμμαχός μας: Στο παρελθόν ο φωτογράφος χρειαζόταν υποχρεωτικά δυνατά φώτα για να έχει καλό αποτέλεσμα (Αλλιώς πώς να εκφωτιζόταν το 100άρι slide; Νάπαιρνε 400άρι, ο κόκκος θα κατέστρεφε το αποτέλεσμα). Σήμερα ακόμη και μια βασική τελευταίας γενιάς DSLR ή mirrorless με αισθητήρα APS-C έχει άριστη συμπεριφορά ως ISO 1600 τουλάχιστον. Άρα ξεκινάμε με πλεονέκτημα 4stop «από τα αποδυτήρια». Ή αλλιώς, μπορούμε να δουλέψουμε με μικρής ισχύος φωτιστικές πηγές π.χ. ένα δυνατό LED video light, ένα tungsten (καλό για το χειμώνα...) ή ένα φλας με κάποιας μορφής διάχυση.

Όσο για τη χρωματική θερμοκρασία, ας είναι καλά τα συστήματα White balance. Και αν το Auto δεν δουλεύει και πολύ καλά, με ένα custom white balance βρίσκουμε την υγεία μας. Ή ακόμη καλύτερα, δουλεύοντας αρχεία RAW.

Όμως, καλοί μας φίλοι, το θέμα δεν είναι να μείνουμε στη θεωρία. Περνάμε αμέσως στην πράξη, φιλοξενώντας σε αυτό το τεύχος, ένα κλασικό still life με φρούτα (θυμηθείτε αναγεννησιακούς πίνακες) ένα πιο εμπορικό θέμα (μπουκάλι μπύρας για κατάλογο) και ένα αστραφτερό (ο χρυσός φέρνει πιο κοντά και τους φωτογράφους).

Διάχυση: ακόμη καλύτερα

Όπως γράψαμε και στο προηγούμενο τεύχος, η διάχυση μας εξασφαλίζει μαλακό, κολακευτικό γράψιμο, απόδοση της λεπτής υφής των αντικειμένων, εξάλειψη των έντονων φωτοσκιάσεων και πιο καλή χρωματική διαβάθμιση. Παίζοντας με τη θέση της φωτεινής πηγής και του μέσου διάχυσης, το αποτέλεσμα διαφοροποιείται.

Bounce flash: καλή λύση

Η πιο απλή και αρκετά αποτελεσματική λύση είναι να στρέψουμε την κεφαλή του φλας στο ταβάνι. Αυτό προϋποθέτει α. αρκετά ισχυρή μονάδα φλας β. λευκό ταβάνι (αλλιώς θα πάρουμε χρωματική χροιά, color cast) και γ. πειραματισμό με τη γωνία ανάκλασης. Το αποτέλεσμα είναι αρκετά πιο διάχυτο μόνο που δεν μπορούμε να το ελέγξουμε απόλυτα.

**Μετωπικό φλας: για snapshot
αλλά μέχρι εκεί**

Η προφανής (για μερικούς) λύση να στρέψουμε το (φορητό ή γυμνό) φλας κατευθείαν στο θέμα, έχει ..εγκληματικά αποτελέσματα. Καμμένα highlights, υπερβολικό κι ανεξέλεγκτο κοντράστ, εξαφάνιση της λεπτής υφής κλπ. Πέραν της απλής καταγραφής, ουδέν... Απορρίπτεται!

**Ωχ! Μπουκάλι με φορητό φλας
μετωπικά...**

Πολλές φορές χρειάζεται να φωτογραφίσουμε προϊόντα για καταλόγους. Ακόμη και για το eBay αν χρειαστεί να πουλήσουμε μια φωτ. μηχανή θα χρειαστούν καλές και πιστές φωτογραφίες. Τί γίνεται λοιπόν με δύσκολα αντικείμενα που έχουν ανακλάσεις και γυαλάδες; Ξεκινήσαμε λοιπόν το μπουκάλι της μύρας,

αποτολμώντας (ως αποτρεπτικό παράδειγμα) τη λήψη με

φλας. Χάλι μαύρο!

Μαλακό φως, please!

Με τόσα που γράψαμε, η διάχυση είναι μονόδρομος σε δύσκολα αντικείμενα. Περιορίσαμε τη φωτεινή πηγή σε μία για λόγους απλότητας και εξοικονόμησης κόστους και την τοποθετήσαμε κόντρα ώστε να δίνει το απαραίτητο εσωτερικό φως. Έτσι το αντικείμενό μας αποκτά φωτεινότητα και τρισδιάστατο χαρακτήρα ενώ ξεφοντάρει μια χαρά και δεν χρειάζεται καμία επεξεργασία στο Photoshop. Οι δύο μικροί αυτοσχέδιοι και αυτοστήρικτοι ανακλαστήρες μάζεψαν το φως που προερχόταν από πίσω και πρόσθετη διάχυση πρόσφερε το diffuser της Lastolite.

Κόσμημα με softbox

Είχαμε πει και στο προηγούμενο τεύχος πόσο δύσκολα είναι τα γυαλιστερά κοσμήματα (faux ή γνήσια). ΟΙ γυαλάδες είναι σχεδόν ανεξέλεγκτες, ακόμη και με φωτιστικές πηγές που έχουν υποστεί διάχυση όπως τα softbox. Το αποτολμήσαμε στο παραπάνω παράδειγμα με μη αποδεκτά αποτελέσματα.

Cubelite: ειδικό για γυαλιστερά αντικείμενα

Μοναδική λύση για δύσκολες λήψεις είναι τα συστήματα τύπου Cubelite όπως αυτό της πρώτης διδάξασας, βρετανικής Lastolite. Επί της ουσίας είναι ενωμένοι διαχυτήρες πτυσσόμενου τύπου που χωράνε σε μια απλή θήκη μεταφοράς. Όταν ανοίξουν (αυτόματα) παρέχουν εσωτερικό χώρο ελεύθερο από ανακλάσιες με ένα άνοιγμα μόνον για το φακό. Στην αγορά κυκλοφορούν πολλά μεγέθη και παραλλαγές σε διάφορα επίπεδα ποιότητας κατασκευής. Μόλις ο φωτογράφος στρώσει τα φώτα του το μόνο που έχει να κάνει είναι το στήσιμο κάθε αντικειμένου. Όσο για το αποτέλεσμα, μιλάει μόνο του.

